

Homilija ob posvetitvi stalnega diakona Kristiana Božaka, Maribor – Sv. Magdalena, 9. oktobra 2016

Dragi sobratje duhovniki, redovniki in redovnice, stalni diakoni in bogoslovci, dragi bratje in sestre! Še posebej lepo pozdravljam tebe Kristian, ki boš danes prejel diakonsko posvečenje, pozdrav tvoji družini, sorodnikom in vsem prijateljem, ki te danes spremljajo.

I.

Božja beseda, ki smo jo danes poslušali nam prinaša veselo sporočilo: Potrebno se je zahvaljevati, ne samo za dar življenja, ki smo ga prejeli, ampak za vse trenutke, kajti vse je en sam Božji dar. Apostol pravi: »V vsem se zahvaljujete!« To velja za vse trenutke, tudi tiste težke, kajti tudi takrat k nam prihaja Božja milost. Nič ni igra naključij in slučajev, vse nam je podarjeno: to, da lahko mislimo, govorimo, služimo in ljubimo. Vse je Božji dar.

Prvo berilo nam predstavi pogankega generala armenske vojske Naamana, ki je neozdravljivo bolan in trpi za gobavostjo. Ko pride k božjemu možu Elizeju, se na njegovo besedo 7 krat potopi v reko Jordan. Njegova koža postane »kakor meso majhnega dečka«, ki simbolizira vstajenje od mrtvih, ki je izključno dejanje Boga. Ta tujec, pogan, ki je bil član izvoljenega ljudstva, pokaže vso odprtost, da sprejme dar ozdravljenja.

Tudi evangelist Luka opisuje kako je Jezus srečal deset gobavih mož. Ko jih je zagledal, se jih je usmilil in takoj ozdravil. Prerodil jih je v sinove in jih poslal k duhovnikom, da bi bili prepoznani, kot zdravi in bi jim ti dovolili, da se lahko vrnejo v svoje vasi. Gobavost je v Jezusovem času pomenila kazen za grehe. Gobavi bolniki so bili izključeni iz skupnosti. Bili so nečisti. Bivati so morali daleč stran od naselja, ne samo zaradi nalezljive bolezni, ampak zato, ker so veljali za nečiste.

Od desetih ozdravljenih gobavih mož se je k Jezusu vrnil samo eden, Samarijan in se mu zahvalil. Ozdravljen pa ni bil samo na zunaj, ampak predvsem na znotraj. Gospod je čudežno ozdravil njegovo srce. Samarijan je spoznal, da se ga je v srcu dotaknil neskončno usmiljeni Bog. Zato se je vrnil k Jezusu, ga počastil in se mu zahvalil za prejeti dar. In Jezus mu je rekel: »Tvoja vera te je rešila«! Ozdravljeni gobavec je podoba vsakega izmed nas, ki prihaja k Jezusu, da bi prejel dar življenja. Radi se Gospodu zahvaljujmo, saj nas vedno znova oživlja Božja milost.

II.

Pri vsaki sveti maši molimo v mašnem hvalospěvu: »Res se spodobi in je pravično, primerno in zveličavno, da se ti vedno in povsod zahvaljujemo«. Hvaležnost je tista, ki med nami in Gospodom vzpostavi odnos, ki je za nas odrešilen.

Dar ozdravljenja ima vedno dva cilja: Da bi ozdravljeni slavil Boga in bil deležen celostne ozdravitve. To pa se lahko zgodi, če človek prepozna, da se ga čudežno dotika Bog v svoji ljubezni, kar v človeku rodi veselje, mir in njegovo življenje postane rodovitno.

Ne moremo reči, da imamo osebni odnos z Bogom, če v nas ni zahvaljevanja. Kajti vedno znova, korak za korakom spoznavamo, kako prejemamo darove, ki naše življenje delajo lepo in polno.

III.

Dragi Kristian! Čez nekaj trenutkov boš deležen izrednega daru. Postal boš diakon. S posvečenjem boš podoben Kristus, Gospodu, ki je postal »diakon vseh nas«, saj sam pravi, da ni prišel, da bi mu stregli, ampak, da bi nam on stregel. S tem nam je

vsem pokazal, da če želimo postati njegovi učenci, če ga želimo oznanjati, ga moramo najprej posnemati, kakor pravi apostol Pavel.

1. Prva tvoja značilnost dragi Kristian, naj bo razpoložljivost. Diakon je v Cerkvah deležen lastne cerkvene službe. Kot diakon bodi tolmač potreb in želja krščanskih občestev in vnet za služenje. Človek se hitro ustali v nek svoj svet, v katerem misli, da se dobro počuti. Diakon mora izstopiti iz sebe in se napotiti k ljudem, da jim lahko prinese to, kar je sam prejel: Kristusa samega. Dragi Kristian, ti sam najbolje veš, koliko darov si prejel v letih priprave na diakonsko službo in tudi v krogu svoje družine. Bodi hvaležen za vse to. Hvaležnost pa naj te dela pogumnega služabnika Jezusa Kristusa najprej v svoji družini, v odnosu do žene in otrok. Hkrati pa bodi vedno odprt za vse ljudi, ki iskreno iščejo Resnico, ki so izgubili vero ali je še niso našli.
2. Tvoje temeljno poslanstvo stalnega diakona bo služenje Božjemu ljudstvu. Spomni se, kako so bili tvoji vzorniki sedmeri diakoni izbrani za strežbo pri mizi. Že takrat je to pomenilo opravljati vsakdanja praktična opravila. Danes Cerkev še bolj potrebuje može, ki uživajo ugled in so polni Duha in modrosti, da bodo stopili na ulice, trge in razsvetljevali tiste, ki so izgubili smer ali so sredi viharja. V tem trenutku mislim na družine, ki so utrpele ločitev ali razvezo ali zapuščenost, na otroke, ki trpijo in ljudi, ki tavajo brez smisla ali so izgubili vero. To so mize, ki potrebujejo pogumnih strežnikov. Zato sem vesel, ko vidim, da te danes spremlja lepa skupina že posvečenih diakonov. Vaša najvažnejša pastoralna naloga je, da krepite v ljudeh ljubezen in da na svoj način prispevate k zdravljenju njihovih ran. Zato bodi Kristjan vedno odprt za Božje namige, da boš lahko prepoznal in videl ljudi, ki te čakajo, da jim prineseš Božjo bližino in ljubezen.
3. Dragi Kristian! Bog te je obiskal in v svoji dobroti je vate položil željo, da bi mu služil. Osebnostno se te je dotaknil in te nagovoril. Pomembno je, da ta odnos dan za dnem poglobljaš, da bosta z Gospodom resnično zaupna prijatelja. In ko boš dan za dnem, utrujen od strežbe pri tisočerihih mizah, se v ponižnosti pridruži duhovnikom pri daritvi svete maše. Sama strežba pri maši ti bo kot diakonu dala moči, da boš vedno znova začutil navzočnost živega Gospoda, ki se podarja za nas, da bi se tudi ti lahko potem podarjal za druge. Samo tako boš lahko dostojno opravljal poslanstvo, ki ti ga Cerkev danes izročča.

IV.

Spoštovani bratje in sestre!

Zahvalimo se danes Bogu za vse darove njegove ljubezni. Še posebej bodimo hvaležni za Kristiana, ki bo danes postal stalni diakon, in za vse diakone svete Cerkve. Med nami so podoba Jezusa služabnika. Zato recimo v svojem srcu: »Hvala ti Gospod, da nam pošiljaš služabnike, ki nam bodo nesebično služili in razodevali tvojo ljubezen!« Naša hvaležnost naj bo znamenje naše vere, da samo od Gospoda prihaja vsak dober dar. Amen

msgr. Alojzij Cvikl DJ
mariborski nadškof metropolit